

**R. Patris, Francisci Svarez, E Societate Iesv,
Metaphysicarvm Disputationvm, In Qvibvs Et Vniversa
Natvralis Theologia Ordinate Traditvr, Et Qvæstiones Ad
omnes duodecim Aristotelis Libros ...**

Suárez, Francisco

Mogvntiæ ; [Coloniæ Agrippinæ], 1630

Index Theologicvs. Ad Primam D. Thomæ Partem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94179](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94179)

INDEX THEOLOGICVS.

AD PRIMAM D. THOMÆ PARTEM.

- Ad q. 1. **V**trum. Deus possit esse adequatum obiectum scientiæ naturalis, 4. 2.
- Verum. Theologia demonstret obiectum suum, 19. 2.
- Verum. Demonstret attributa de Deo, 31. 2.
- Ad q. 1. Verum. Sit simul practica & speculatiua, 2. 4. 2.
- Ad q. 3. An Deus sit, & an esse sit per se notum. Disp. 26. per tot.
- Verum. In Deo sit simplicitas, & in quo hoc attributum consistat, 45. 2.
- Verum. attributa sine de essentia essentie Dei, 2. 63. 2.
- Verum. Deus sit ex pte omnis compositionis physica. & Metaphysica, 2. 4. 511. per tot. & 1. 154. 1.
- Ad q. 4. Verum. dari possit aliqua substantia completa eiusdem simplicitatis cum Deo, 2. 44. 1.
- Ad q. 5. & 6. Quæ sit Dei perfectio, & qualiter omnes contineat formaliter, vel eminenter, 2. 4. 42. 2. per tot.
- De bonitate ex professo tractatur disp. 10. De bonitate autem diuina & in se, & in ordine ad creaturas, vide, 220. 2. & sequentibus.
- Ad q. 7. Verum. Deum esse infinitum demonstratur, & quo medio, 2. 4. 45. 2. & seq.
- Sine infinita in Deo privatio, aut negatio, 9. 2.
- Ad q. 8. De existentia Dei in rebus agitur disp. 30. sect. 7 ubi de attributo immensitatis tractatur.
- Verum Deus sit extra mundum in spatiis imaginariis, 2. 72. & seq.
- Verum. Deus sit capax ubi prædicamentalis, 2. 635. 1.
- Verum. Deus sit in loco circumscriptiue, aut descriptiue, 2. 638. 2.
- Ad q. 9. Late de Dei immutabilitate disp. 30. sect. 8. ubi qualiter cum diuina libertate cohereat, disputatur.
- Ad q. 10. Verum. Deum esse æternum sit euidens naturaliter, 2. 44. 2.
- De duratione autem in communi late tractatur disput. 30. in cuius prima & secunda sectione propria eius ratio, & ab existentia distinctio tractatur: in ceteris de variis durationis speciebus ex professo agitur, veraque ratio æternitatis, aut, temporis discreti, & continui elucidatur.
- Ad q. 11. De unitate in communi propria habetur disputatio inter passiones entis, quæ est quarta huius operis.
- De unitate vero Dei in disput. 30. sect. 10. ubi qualiter id demonstratur, & philosophorum mens de Dei unitate perpenditur.
- Ad q. 12. Verum. Deus sit indiuisibilis, & quomodo. Late in disput. 30. sect. 11. per tot. Vbi hoc attributum ex professo explicatur.
- An possit dari species Dei ipsum distincte & abstracte representans, 2. 4. 97. 1.
- Verum. dari possit species impressa Dei, 2. 4. 98. 2. & sequentibus.
- Verum. Ad visionem beatificam concurrat instrumenta-liter intellectus, 2. 103. 2.
- Verum. Lumen gloriæ possit esse connaturale alicui creature & de modo quo concurrat ad visionem, 2. 4. 102. 1.
- Verum. anima habeat immediatum concursum ad actum visionis, 365. 1.
- Verum. Visio beatifica mensuretur auro, 2. 600. 2.
- Ad q. 13. An Deus sit ineffabilis, & innominabilis, Disp. 30. sectio. 13. ex professo tractatur.
- Nomina quæ Deo conueniunt ex tempore per ordinem ad creaturas an importent rationem realem, vel rationis, 2. 537. 1. & seq.
- Verum. Nomina communia Deo & creaturis sint analogæ, disp. 28. sect. 3.
- Ad q. 14. De diuina scientia differtur disputatione 30. sectione 15. ubi eius essentia, obiectum, & proprietates declarantur.
- An autem sit scientia in Deo per modum actus primi, 2. 4. 112. 1.
- Verum. Scientia Dei sit de eius essentia, 2. 4. 113. 2.
- Verum. In diuino intellectu deus iudicium formaliter liberum, vel in se, vel ex applicatione voluntatis, 2. 4. 130. 1. 2.
- An gradus intellectualis recte ex immaterialitate inferatur à Thomæ, 2. 285. 1.
- An futura contingencia determinatam habeant veritatem, 462. 2. & 463. 1.
- Hic disputari solet de diuinis prædeterminationibus, & qualiter cum nostra libertate cohereat, de quo dicitur infra quæst. 83.
- Ad q. 15. De ideis diuinis, occasione creati exemplaris ex professo agitur in disputatione 25. ubi an sint, quid sint, quarum verum, & an eas formare, & cognoscere sint duo actus distincti tractatur.
- Ad q. 16. Verum. Idea diuina videri possint non viso Deo, 31. 2.
- De materia huius quæstionis agitur fuse in disput. 8. de veritate in communi. An autem in Deo sit veritas, & in se perfectio simpliciter, 178. 2.
- Ad q. 17. De falsitate habetur etiam specialis tractatio in disputatione nona.
- Ad q. 18. De vita Dei & qualiter in ea nobiscum conueniat, disput. 30. sect. 14.
- Ad q. 19. De diuina voluntate ex professo disputatur in sect. 16. disputationis 30.
- Verum. In Deo sit voluntas per modum actus primi, 121. 2.
- Verum. Voluntas sit ita essentia Dei, sicut scientia, 2. 4. 122. 1.
- Verum. In Deo sit amor necessarius saltem simpliciter complacentia ad creaturas, 2. 127. 2.
- Verum. Voluntas diuina determinetur ab intellectu ad creata obiecta volenda, 2. 130. 1.
- Verum. Actus liberi in Deo addat aliquid reale, 2. 77. 2.
- Verum. Deus provideat de omnibus in particulari & quo modo, 56. 1.
- Disputatur de diuina potentia an sit, & quid sit, & quod habeat obiectum, & similiter disputatione 30. sectione 17.
- Verum. In Deo potentia ex eadem ab intellectu, & voluntate distinguatur: & quid tandem sit, 2. 4. 141. 2.
- Verum. Deus operetur ad extra per actionem transiuntem vel immanentem, 486. 2.
- Verum. Potentia productiua Dei dicantur vniuoco de potentia generandi, spirandi, & creandi, 141. 1.
- Ad q. 26. Verum. Deus sit Beatus, & quomodo, 2. 111. 1.
- Ad q. 27. Essentia Dei, etsi non sit separabilis a personis qualiter pluribus inter se distinctis communicabilis, 131. 2.

Verum.

in Metaph. Suarez.

- Vtrum Verbum mentis distinguatur ab actu intelligendi, & an aliqua actio immanes possit esse sine termino, 2. 557.2. & 184.1.*
Ad q. 28. Vtrum. Relatio ex genere, & vtrum diuina relationes dicant perfectionem, 2. 221. & 222.
Vtrum. Relationes distinguantur ab essentia. 131.2.
Vtrum. Sint perfectiones simpliciter simplices, 2. 632. 2. 82.1.
Vtrum. Includant in suo conceptu essentiam diuinam, 2. 11.1.
An continentur in essentia eminenter, 2. 62.1.
Vtrum. Diuina relationes adinuicem terminentur, 2. 545.2.
Ad q. 19. De supposito, & personalitate creati fuisse agitur disputatione 34.
An persona conuertatur cum hypostasi, 2. 225.2. & 226.1.
An diuina persone pendean ad inuicem, & an vna sit prior alia 237.2.
Vtrum. diuina persona sint essentialiter diuersa in ratione persone, 2. 931.2.
Vtrum. detur vna ratio indiuidui aut persone omnibus communis, 149.2.
Ad q. 33. In quo consistat ratio principii, qualiterque in diuinis reperitur, & an analogice de Deo, & creaturis dicatur, 2. 238.2. 2. 42. ad. 264.
Vtrum. In Deo potentia ad generandam differat ab intellectu, 2. 112.2. & 113.1.
Ad q. 34. Totam materiam de creatione, & singula eius difficultates exacte tractantur in disput. 26. quia ad id specialiter instituitur.
Ad q. 48. De malo ex professo tractatur in disput. 11. ubi eius diuisiones, & causa, & an in positio, vel priuatio consistat, late explicatur.
Ad q. 50. Substantias spirituales esse late demonstratur 2. 255. disp. 35. sect. 1.
Vtrum. Angeli careant omnimateria: 2. 282.2. & sequentibus.
Vtrum. In Angelis detur vel dari possit vera materialis causa 2. 288.1. & seq.
Ad q. 52. Vtrum. Angeli sint multiplicabiles intra eandem speciem, 98.2. & seq. & 93.2.
Vtrum in Angelis detur compositio ex genere & differentia & an inter se differant specie, 2. 188.1. & sequentibus.
Vtrum. Angeli sint incorruptibiles, 2. 292.1.
Vtrum. Sint entia necessaria, & aeterna, finitaque perfectionis, 2. 291.2 & 292.1. & seq. & 2. 286.1.
Vtrum. Angeli definitum locum habent, 2. 291.1.2. 625.2.
Vtrum. Substantia spirituales habeant proprium intrinsecum ubi, 2. 624.1. 2.
Ad q. 53. Vtrum intelligentia possint loco moueri, 404.2. & sequentibus.
Vtrum. Earum potentia loco motiua realiter distinguatur ab intellectu & voluntate, 405.1.
Angeli qualiter alia a se moueant, per quam, & per quam virtutem, & an possint substantiam aliquam vel qualitatem producere disputatione 35. per totam sectionem sextam.
Vtrum. Angelus ut moueat corpus vel alium spiritum intimum cum eo propinquitatem requirat, 318. 2. & 319.1.
Ad q. 54 & quatuor sequentes Ad. q. 19 De intellectu & scientia intelligentiarum ex professo tractatur disp. 135. sect. 4.
De voluntate intelligentiarum, earumque libertate, sectio 5. eiusdem disputationis.
Vtrum. Cali creati fuerint, 323.1.2.
Vtrum. Sit vna materia omnium generabilium disp. 13. sect. 10. & 1.
Ad q. 82 & 83. Vtrum. In homine sit libertas, 2. 435.2. & sequentibus.
Vtrum Deo agente ex necessitate natura tolleretur libertas a creatura, 440.2. & seq.
Vtrum. in homine sit liberum arbitrium, & in quo actio vel habitus consistat, 2. 436.2.
Vtrum. Libertas possit saluari in sola potentia passiva, 439.2. & seq.
Vtrum formalis libertas in iudicio consistat, 444.2. & seq. 442.1.
An in sola voluntate, 2. 449.1.2.
An aliqua suppositio tollat libertatem, 446.1. & 2.
Vtrum. Causa libera ut determinetur, iudicium practicum exigat 2. 452.1.
Vtrum. Causa libera pro instanti quo operatur libera sit 2. 400.2.
Vtrum. Causa libera sit, quae positis omnibus requisitis possit agere, & non agere, 445.1. & 564.2. & sequentibus.
Vtrum. Libera causa seipsam determinet ad suum actum 525.1. & vtrum post oblatum cō.ursum possit non optare, ibid. 2.
Vtrum. Concurfus cause prima obstat secundarum libertati 2. 520. per tot. sect. & 446.1.
Vtrum voluntatis electio solum circa media perferatur, 60.1.
Voluntatis electio vniuersi boni pro alio quomodo fiat, ibid. 2.
Vtrum. Voluntas possit libere, & necessario moueri, & ad quos actus & ad quae obiecta, 2. 456.2. & 457.1.
Vtrum. Voluntas possit fieri in incognitum, 397.1.
De conseruatione ex professo tractatur disp. 21.
De concursu cause prima cum secunda, an sit necessarius ad omnem effectum, & actionem causa secunda, qualisque hic sit, & qualiter in distinctione, prioritate & efficacia. Si concursus inter se coparentur, disp. 22. ad hoc specialiter instituta agitur ex professo.
Vtrum. Causa prima, cum concurrat plus faciat, quam si sola produceret, 375.1.
Vtrum. Hic modus concurrenti possit communicari a Deo alicui creatura, 483.2.
Ad q. 106. An angeli mutuo colloquantur, 419.1.
Ad q. 107. De fato agitur disp. 19. sect. 11. per totam.

Ad primam secundae.

De materia huius questionis, due speciales disputationes instituitur, nempe vigesima secunda, & vigesima tertia, in quarum prima de causa finali in communi rationem, causalitatem, conditiones causandi, & quosque effectus per singulas sectiones explicando tractatur. In 23. vero de ultimo fine, an detur, & quis sit & respectu quarum actionum.

- Ad q. 5. Vtrum. Detur appetitus innatus ad visionem Dei, 58.1.*
Ad q. 9. 10. & 13. In his agi solet de libertate voluntatis, eiusque motione & electione de quo diximus ad q. 28. & 83.1.
Ad q. 17. Imperium intellectus in quo situm sit, 496.1. & seq.
Ad q. 49. vsque ad 53. In his questionibus agit D. Th. de habitibus. Et tota hac materia exacte in hoc opere tractatur eo ordine, quo a B. Thom. disp. 44. ad id specialiter instituta per tredecim sectiones.
Ad q. 78. Vtrum. Omnis peccatus si necessario ignoratur, 272.2.
Ad q. 110. Vtrum. Gratia creetur, vel de potentia animae educatur, 262.2.
an possit dari substantia supernaturalis, 209.2.

Index Theologicus.

Ad tertiam partem.

De existentia, creata quid sit, & an distinguatur ab essentia, & quomodo, habetur fusa tractatio in d. sp. 31. per 14. sect.

De subsistentia vero creata an sit aliquid reale, & quid suppositum si pra naturam addat, & alia, qua pro complemento materia huius questionis solent hic à D. Tho. Commentatoribus tractari, fusc habentur in disp. 34.

Virum. Natura possit affirmi cum propria subsistentia, 225.1.

Virum. Sine propria subsistentia conservari possit, 2. 162.1.

Virum. Possit natura sine vlla subsistentia servari, & qualiter tunc operetur, 2. 240.1.

Virum. Subsistentia creata possit alienam naturam vnā, vel plures terminare, 2. 242.1. & 252.1.2.

Virum. Verbum diuinum, determinando naturam aliquam circa illam causalitatem exerceat, 2. 252. per tot.

Virum. In diuinis suppositum à prima substantia distinguatur, 227.2.

Virum. Hic Deus sit substantia completa, 223.2. & seq.

Virum. Humanitas Christi assumpta fuerit cum propria existentia, 2. 185.2.

Virum. Relatio Filii ad Patrem, & Matrem sit vna an plures, 250.1.

An quantitas Eucharistiae proprium Vbi habeat distinctum ab Vbi substantiae, 635.1.2.

Virum. transsubstantiatio sit actio sine subiecto, 2. 566.2.

An Vbi quod Christus habet in Eucharistia sit definitum, aut circumscriptum, 2. 637.2.

Virum. Quantitas Eucharistiae possit esse vltimum subiectum accidentium, 311.1.

Virum. Habeat aliquem concursum, & quem ad accidentia qua de eius Potentia, quando est separata, educuntur, 312.1.2.

Virum. Quantitas Eucharistiae conservetur à Deo sine subiecto per nouam efficientiam, 507.1.

Virum. Cum Deus sustentando accidentia supplet vicem causae materialis, id per efficientiam praestet, ibidem, 1. & sequentibus.

sortis fecit Paderb.

F I N I S.

